

ρέθη τὰ 30,000,000 δραχμαί. Ἡ ἐργασία εἶναι εὐθνή καὶ ὁ ἐργάτης ἐν τοῖς μεταλλείοις ἔχει τὸν αὐτὸν βαθμὸν πρὸς τὸν ἄλιον λαμβάνουσι ἡμερομίσθιον ἀπὸ 50 ἕως 120 λεπτά τὴν ἡμέραν ἐὰν δὲ συμφωνηθῶσι κατὰ μῆνα τότε λαμβάνουσιν ὀλιγώτερον.

Ὁ πλοῦτος τῆς Ἰαπωνίας ὅσω ἀφορᾷ εἰς μέταλλα ἔδεν δύναται ἀκριβῶς νὰ βεβαιωθῇ ἑωσὺ ἡ χώρα καὶ οἱ κεκοιμημένοι αὐτῆς πόροι ἀνοιχθῶσιν εἰς τὴν ἐμπειρίαν καὶ ἐπιχείρησιν τῶν ξένων τὸ αὐτὸ δύναται τις νὰ εἴπῃ καὶ περὶ τῶν καλλιεργουμένων γαιῶν.

Αἱ ἐθνικαὶ διασκέδασεις καὶ οἱ ἀγῶνες ἐν Ἰαπωνίᾳ ἦσαν ἥττον ἐνεργητικαὶ καὶ ἀθλητικαὶ τὸν χαρακτῆρα ἢ ὅσον οἱ τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς. Οἱ εὐγενεῖς ἦσαν ἐκδοτοὶ εἰς τὴν ἵππασίαν ἀλλ' αἱ ἐργατικαὶ τάξεις δὲν εἶχον τὴν ἀδελιὰν νὰ ἱππεύσιν εἰς δημοσίας ὁδοὺς. Ἐτι δὲ καὶ νῦν ὅταν τὰ φορτηγὰ κτήνη ἐπιστρέφουν κενὰ φορτίου ἐκ τῆς ἀγορᾶς οἱ ἐλάται ἱππεύουσι μέρος τοῦ δρόμου, ἀλλ' ἀφιππεύουσιν ἐνώπιον οἰουδὴποτε προστυχόντος ἀρχαίου ἐκ τῆς ἀνωτέρας τάξεως. Ἡ ἑλλειψὶς ὁδῶν ἀπεθάρρυνε τὴν συνήθειαν τῆς ἵππασίας. Ὀδοιπορίαι ἢ ταχυπορίαι δὲν ἦσαν ἐν χρήσει τὸ αὐτὸ ῥητέον καὶ περὶ λεμβοδρομίων. Ἀποκλειστικῶς πολεμικοὶ ἀγῶνες καὶ συνήθειαι ἦσαν ἡ ἐνασχόλησις τῶν ἀνωτέρων τάξεων. Β-γυμνάζοντο εἰς τὸ τόξον καὶ τὴν ξιφασκίαν ἐν καιρῷ δὲ συμποσίων, ἰδοκίμαζον τὴν ἰσχὺν αὐτῶν καὶ τὴν ἐπιτηδεύουσαν ἐντὸς τοῦ οἴκου.

Αἱ κατώτεραι τάξεις εἶχον ἐνεργητικώτερας διασκέδασεις. Ὑπὸ τὴν σελήνῃν τοῦ θέρους δύναται τις νὰ ἴδῃ ὀλόκληρον χωρίον συνηγμένον ἵνα παραστῇ μάρτυς ἀγῶνων δρόμου καὶ ξιφασκίας. Αἱ θεατρικαὶ παραστάσεις εἰσὶ δημοφιλεῖς καὶ περιπλανώμεναι ἐταιρίαι ἠθοποιῶν μεταβαίνουσιν ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον, ἀνεγείρουσι σκηνὰς ἐκ καλάμης καὶ ψιᾶθης καὶ παριστάνουσιν ἐκεῖ ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα. Ἐν τοιαύταις περιπτώσεσι ἡ ἐργατικὴ τάξις ἐξέρχεται πολυἀριθμὸς, φέροντες τὰς εἰσπρασίμους αὐτῶν ἐνδυμασίας, καὶ ἀπολαύοντες τῆς θέας τῆς παραστάσεως μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος. Οἱ ἐργάται τὸ ἐσπέρας μεταβαίνουσιν εἰς τὰ ταπεινὰ, πίνουν εὐλαφὲς οἶνον ἐξ ὀρόζης κατεσκευασμένον ψάλλουσιν ᾠδαί, παίζουν παιγνίδια ἐπιδειξιότητος καὶ ἀπαγγέλλουσι μετὰ δραματικοῦ ὅρους περικοπὰς ἀρχαίων ἱστορικῶν καὶ ποιητῶν. Γυναῖκες καὶ κοράσια φλυαροῦσιν ἐν ὁμασίᾳ εἰς τὴν οἰκίαν γείτονός τινος ἢ ἐν τοῖς δημοσίοις λουτροῖς.

Πρὸς ταῦτοις οἱ Ἰάπωνες εἶναι φίλοι τῆς ὀδοιπορίας. Εἰς τινὰς κώμας ὅτε ἡ τῶν ἀγρῶν ἐργασία ἐπετραπῇ, 20 ἢ 30 φίλοι καὶ γείτονες σχεδιάζουσιν ὀδοιπορίαν εἰς τι περνησιμένον τέμενος ἢ καὶ ἐν τινι ἐν τοῖς ὄρεσι, μεταβαίνοντες περὶ 150 ἕως 200 μίλια. Βαίνουν εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ ἀτραπούς, λαλοῦντες, γελῶντες καὶ ᾄδοντες. Κατὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας ὅταν ἀποκάμωσι κοιμῶνται ἐν τῇ σκιά

τῶν δασῶν, τρώγουσι ὀρίζαν καὶ πίνουν τῆτον καὶ εἰς εὐτυχείας.

Αἱ ὀδοιπορίαι αὗται εἶναι σπουδαῖαι εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον τοῦ ἐργάτου ἀνακαινίζουσιν αὐτὸν διανοητικῶς καὶ φυσικῶς δὲ παρέχουσι αὐτῷ τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρατηρήσῃ ἐκτεταμέναις χώραις νέας, ποικίλας καὶ καλλιτέρας βιομηχανίας καὶ τὸν βίον καὶ τὰς συνήθειας τῶν ἀπομακρυσμένων συμπολιτῶν αὐτοῦ.

Ὑπάρχει καὶ ἑτέρα διασκέδασις ἀπαντωμένη κατὰ τὰς εἰσπρασίμους ἡμέρας, ἥτις ἐν ταῖς ἀπωτέραις κώμας τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐνασκει ἔτι ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν κατωτέρων τάξεων, αὗτοι εἶναι οἱ καθ' ὁδὸν ἱστοριολόγοι. Διὰ τοῦ μέσου τούτου πολλὰς τάξεις ἔμαθον τὴν ἱστορίαν τῆς πατρίδος τῶν. Οἱ ἱστοριολόγοι ἔχουσιν βάρβαρον ἔφ' ὧν κάθονται καὶ ἀντὶ ἐλαχίστης ἀμοιβῆς διηγοῦνται καθ' ὥραν τὴν πολιτικὴν καὶ στρατιωτικὴν ἱστορίαν τῶν διαφόρων δυναστεϊῶν αἰτίνας ἐκυβέρνησαν τὴν χώραν.

ΕΥΦΥΗΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ἡμέραν τινα ὁ Ζαλίμ-Σινζ, Ἰνδὸς χριστιανός, διαβαίνων τὸν ποταμὸν Γάγγην μετὰ δύο Βραχμάνων ἐπετιμήθη ὑπ' αὐτῶν πικρῶς, διότι ἀφῆκε τὴν εἰδωλατρειάν καὶ ἐγένετο χριστιανός. — «Τί γνωρίζεις ἀμαθέστατε» εἶπον οἱ Βραχμάνες πρὸς τὸν χριστιανὸν Ἰνδὸν, «περὶ τῆς θρησκείας τοῦ Χριστοῦ; Πῶς εὐκόλως παρεπίσθης νὰ ἐγκαταλίπῃς τὸ πατρὸν θρησκεῦμα;»

— «Ὁ, τι λέγετε, διδάσκαλοι, ἀπήντησεν ὁ Ζαλίμ, περὶ τῆς ἀμαθείας μου εἶναι ἀληθές, ἀλλὰ δὲν ἔχετε δικαίον νὰ με προσβάλητε διότι παρητήθην τῆς λατρείας τῶν εἰδῶλων. Εἶχον ὥρατον θεόν, ἐπλήρωσα πολὺ ἀκριβᾶ δι' αὐτὸν, ἦν ἔργον περιφήμου τεχνίτου. Ἀλλὰ, κύριοι, ὑποθέσατε ὅτι ἔφερον τὸν θεὸν τοῦτον μετ' ἐμοῦ, ἐκράτουν δὲ τὸν μὲν θεὸν ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ καὶ τὸν κύνα μου ἐν τῇ ἀριστερᾷ ἐπιπτον δὲ ἀμφότεροι ἐν τῷ ποταμῷ, τί ἤθελε συμβῆ;» Τινὲς τῶν ἐπιβιτῶν ἀπεκρίθησαν ὅτι ὁ μὲν κύων θέλει σωθῇ κολυμβῶν εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ, ὁ δὲ θεὸς, ὧν ἐκ λίθου, ἤθελε καταποντισθῇ.

Ἐὰν τὸ πρᾶγμα οὕτως ἔχει, ὑπέλαβεν ὁ Ζαλίμ, τότε ὁ κύων εἶναι ἱκανώτερος τοῦ θεοῦ, διότι αὐτὸς τοῦλάχιστον δύναται νὰ σώσῃ ἐαυτὸν. λοιπὸν σοφοὶ διδάσκαλοι εἶναι φρόνιμον νὰ λατρεύῃ τις θεὸν κατώτερον καὶ τοῦ κυνός; Οὐχί, οὐδέποτε πλέον θέλω λατρεύσει εἰδῶλα, ἀλλὰ τὸν δημιουργὸν τοῦ παντός, τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, ὁστις ἀπέθανεν ἵνα λυτρώσῃ τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ διαβόλου καὶ παντὸς ψυχικοῦ ἐχθροῦ καὶ τέλος καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ θανάτου.